

עת"א 13028/10/16 - אמיל סואעד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13028-10-16 סואעד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר אמיל סואעד,

נגד

משיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המופנית נגד חוות דעת והמלצת מב"ן.

נימוקי העתירה:

· מב"ן מתנגד לשיקומו של האסיר במסגרת חוץ (הוסטל), וגורמת לכך שהוא לא מקבל את הטיפול המתאים לו.

· העותר מצוין כי הביע צער על מעשיו, התנצל ולקח אחריות והוא מודע לחומרת מעשיו.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש של 9 שנות מאסר לאחר שהורשע באונס בכח או באיומים ומעשה מגונה. החל בריצוי מאסרו ביום 17/1/11, מסווג לקטגוריה א' משטרה.

כתב התשובה :

· דין העתירה להימחק על הסף. מב"ן אמון על הערכת מסוכנות מינית בהתאם להוראות הפקודה, הוא איננו מתערב בהחלטה לגבי בניית תכנית שיקום לאחר שחרור. סמכות זו הוקנתה לרש"א. בעתירתו העותר איננו מלין נגד רש"א.

· המשיבה מפנה לתוכנו של כתב האישום וגזר הדין בעניינו של העותר אשר צורפו כנספחים לכתב התשובה.

· לתגובה צורפה חוות דעת מפורטת של מב"ן שקבעה כי רמת המסוכנות המינית של העותר מוערכת, נכון להיום, כבינונית - גבוהה. העותר נמצא ברשימת המתנה לקבוצה ייעודית של עברייני מין.

· מעמדת גורמי הטיפול עולה שהעותר משנה את עמדתו כל הזמן, הן לגבי הטיפול בהתמכרות והן לגבי נכונותו להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין.

בדיון ביקש העותר לאפשר את שילובו בטיפול ייעודי לעברייני מין. העותר אישר גם שהוא כיום נמצא ברשימת ההמתנה לטיפול.

דין :

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לא מצאתי מקום להתערב בממצאי ובהמלצות מב"ן.

בהיות העותר "עברייני מין" נבחן עניינו מעת לעת על ידי המרכז לבריאות הנפש בשירות בתי הסוהר (להלן: "מב"ן"). על פי הפקנ"צ, הטבות מסוימות לאסירהמוגדר כ"עברייני מין" כפופות להמלצת מב"ן שהוא הגורם המקצועי. תפקידו של מב"ן הוא לקבוע את מידת המסוכנות. דעתו המקצועית של מב"ן נחוצה על מנת לשמור על שלום הציבור.

הכנת תכנית שיקום לאסיר איננה בתחום סמכותו של מב"ן.

מעובדות כתב האיטום הראשון בו הורשע העותר בעבירה של אינוס בצוותא של מתלוננת שהיתה בחודש ה-5 להריונה, ניתן ללמוד על היותו של העותר כמסוכן לציבור, אלים, שאינו מסוגל לרסן את יצריו ופוגע בקורבנותיו על מנת לספק את יצריו המיני, תוך זלזול בוטה בכבוד המתלוננת והשפלתה, כשהעותר וחברו ביצעו בה את זממם האחד אחרי השני והאחד בנוכחות השני תוך שהעותר מכה את המתלוננת בטרם אנס אותה.

מחוות דעת מב"ן מיום 28/12/16 עולה כי בבדיקות שבוצעו לעותר, הוא אינו מגלה אמפטיה ומרוכז אך בסבלו האישי. אינו מגלה תובנה באשר למסוכנות עתידית, מביע עמדה על פיה מסוכנות כזו כלל אינה קיימת. אינו מגלה תובנה לקיומם של מצבי סיכון וקיים ספק רב באשר ליכולתו להימנע מהם בעתיד.

הרושם הוא כי הצהרותיו לפיהן הוא מביע רצון לטיפול, נובעת מרצונו להשיג רווח משני ולא מתובנה על חשיבות הטיפול. בפועל, גם כשהשתף פיזית בקבוצת טיפול, הוא אינו לוקח חלק בטיפול.

חוות הדעת של מב"ן מנומקת היטב ומפורטת כדבעי. הערכת המסוכנות נשענת על מכלול פקטורים סטטיים ופקטורים דינאמיים. שילובם של גורמי הסיכון מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית הינה בינונית - גבוהה.

העותר נמצא מתאים, מבחינת רמת המסוכנות, לטיפול ייעודי במב"ן, אך לאחר שכבר היה מצוי ברשימת ההמתנה חזר בו ולאחר מכן הביע שוב את נכונותו לעבור טיפול ייעודי. כיום הוא שוב מצוי ברשימת ההמתנה.

מב"ן מצוין כי בנוגע לטענתו של העותר לפיה מב"ן מתנגד לשיקום חיצוני - טענה זו איננה נכונה משום שבחוות הדעת מב"ן מעריך את רמת המסוכנות המינית של הנבדק ואינו מתערב בנושא השיקום הנתון לסמכות רש"א.

כפי שעולה מן הנספח של גורמי הטיפול, בדיקת רש"א העלתה שהעותר אינו נמצא מתאים לבניית תכנית רש"א עבורו.

לאור האמור, לא מצאתי כי נפל פגם בדוח מב"ן המצריך התערבות שיפוטית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.